

У име Оца и Сина и Светог Духа.

Ево драга браћо и сестре по милости Божијој дочекасмо овај велики и дивни празник Цвети, свечани улазак Христов у Јерусалим где га је мноштво народа дочекало са радошћу и клицањем: „Благословен који долази у име Господње, Цар Израиљев“. Господ је за време свога боравка на земљи путовао по народу из места у место, свуда је проповедао своје Божанско Јеванђеље, учење, чинио преславна чудеса, исцељивао све болеснике од разних болести и народ је ишао увек за Њим и пратио га, да би могао да слуша Његове Божанске речи.

Али долази време Његовога страдања, долази време када ће га људи осудити на страшну смрт, на распеће на крсту, а ево, како каже Црквена песма, на шест дана пре свога страдања догађа се овај чудесни догађај овако свечаног доласка и дочека Господа Христа у Јерусалиму. Шта је то требало да се деси да би га народ овако дочекао? Десило се једно невиђено до тада чудо, васкрсење четвородневног Лазара. Господ је и раније док је путовао по народу, чинио многа дивна чудеса, чак је васкрсао неке: Јаирову кћер, сина Наинске удовице... и то је било народу чудно и говорили су: „Никада ово нисмо очима гледали“.

Али данас се десило нешто много, много веће и чудесније, Лазар Његов пријатељ, брат сестара Марте и Марије, беше болестан а Христос је био далеко од Јерусалима, од Витаније. И оне му поручише: „Онај кога си волео, кога љубиш, он је болестан“. За свога брата му јављају. Господ је знао за болест Лазареву јер је свезнајући Бог, Богочовек, али није журио да се врати, него је остао још два дана ван Јерусалима и онда је рекао својим ученицима: „Лазар наш пријатељ у чију смо кућу долазили, много пута (он их дочекивао са својим сестрама, спремао обеде и тако даље, каже), Лазар наш умре. Него идемо к њему“. И кренуо је Он у то место где је живео пријатељ Лазар, у Витанију код Јерусалима.

А у међувремену то је прошло већ четири дана од његове смрти и сахране. Сестре тужне и очајне биле су у кући, многи народ је долазио да их теши за њиховим братом. А када је Марта чула да иде њихов учитељ, изашла је пред Њега и пала на колена рекавши: „Да си ти био овде, мој брат не би умро“. Мислила је могао је да га исцели, да га излечи. А Господ јој каже: „Брат твој ће устати“. А она опет каже: „Знам да ће устати о општем васкрсењу, последњи дан“. Значи она је веровала по учењу Старог завета да ће бити васкрсење мртвих. Али није знала да ће то бити данас. А Господ јој каже: „Ја сам васкрсење и живот! Ко верује у мене ако и умре живеће, и онај ко верује никада умрети неће“.

Марта чувши то отрча сестри Марији да јој јави да је Учитељ дошао и зове је. Изашла је и Марија пред Њега, а са њима и цео народ који је дошао да их теши. И кад је дошла Марија она је поновила исте речи: „Господе да си ти био овде, не би мој брат умро.“ А Господ да би показао да је Он не само свезнајући Бог, свемоћни, него да је човек, ударише сузе Исусу. Заплакао је за Лазаром. И ако је знао шта ће се за који тренутак десити и упита: „Где сте га положили?“ И пођоше на гроб. А Марта знајући шта је, прилази и каже: „Господе, четири дана већ је у гробу и заудара“. Почео да смрди, мртвац, распада се. А Он је поново храбри и каже: „Не рекох ли ти ако верујеш, видећеш славу Божију“.

Долазе на гроб, и Господ заповеда: „Скините ову плочу са гроба“. Кад то урадише Господ подиже очи своје к небу, помоли се Оцу своме и громким гласом заповеди: „Лазаре, изађи напоље!“ И гле великога чуда, мртвац који се распада, који је почео да смрди, изађе из гроба увијен у оно платно како су они сахрањивали. И Он нареди: „Одрешите га и пустите да хода“. И учинише тако. Кад је то народ видео, то се разнело, та вест без мобилних телефона, без интернета, без ичега. Али глас је отишао у град Јерусалим, и сви су знали шта се десило тога дана.

И онда Господ улази, креће у Јерусалим на магарету, седећи на

магарету, скромно, није тражио ни доброга коња, ата. Није тражио ништа, него скромно на магарету. А народ чујући шта је учинио изашао је да га дочека. Простирали су своје хаљине, одело по путу куда је пролазио, бацали палмове гранчице, лишће, деца га дочекивала кличући: „Осана, који иде у име Господње. Цар Израилев“. То је тај свечани дочек, свечани улазак Христов у Јерусалим, на само шест дана пред Његово страдање и распеће.

Зашто је то било потребно, зашто га је тако народ дочекао? Зашто је баш тада Господ учинио ово преславно чудо васкрсење Лазарево? То говори данашњи тропар, којег и данас и сутра Света Црква пева у славу тога догађаја. А то је тропар: „Обшчеје воскресеније“. То јест, пре свога страдања Господе ти си уверио све нас у опште васкрсење! Чиме? Подигавши из гроба Лазара. Зато и ми, каже тропар, носећи знаке победе, носећи ове зелене гранчице у рукама, јер је за време зиме сво дрвеће било као мртво, сада је оживело, победило ту хладноћу, тај мраз. И ми носећи те знаке победе кличемо му: „Благословен који иде у име Господње, Цар Израилев“. Ето то је тај дивни и преславни празник и то је тај догађај.

Господ је дакле знао како ће бити понижен од стране Јевреја, да ће бити разапет, да ће умрети на крсту. И своје ученике да охрабри, да не би тада посумњали да је њихов Учитељ заиста Син Божији, да би уверио тај народ да је Он тај обећани и послани Месија, Он је учинио ово преславно чудо. И још нешто, да би све нас и цео род људски уверио у опште васкрсење мртвих у онај дан када буде дошао поново Господ наш, да суди живима и мртвима. Када буде дошао да даде свакоме по делима његовим. Ето тај празник данас који се десио васкрсење Лазарево, треба да послужи том узвишеном циљу. Да охрабри ученике, да се не поколебају када га виде ухапшенога, ухваћенога, распетог, а и нас да увери да не сумњамо у Његово и наше славно васкрсење.

Сутра је тај диван велики празник Цвети, кога ћемо прославити свечано у свим нашим храмовима и Катакомбама. А после тога

Господ креће на пут страдања, креће на добровољно страдање које ће га довести до Голготе и попети на крст да буде разапет, ради нас људи и ради нашега спасења. Тиме што ће Он пострадали за нас људе, Он је у ствари победио смрт, не само васкрсавши Лазара него и себе, и тиме победио смрт и за нас. И тиме даровао свима људима који верују у Њега васкрсење и живот вечни у Царству небескоме. Онима који верују у Њега то васкрсење биће на живот вечни, а који не верују у Њега, који не извршавају Његове заповести, који се не кају за своје грехе они ће исто васкрснути али за муку вечну, за огањ вечни, за пакао!

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, Светог четвородневног Лазара и осталих угодника Божијих, даровао снаге и нама да нашу веру Православну, веру у васкрсење Христово, веру у васкрсење наше, веру како су нам оставили Свети Апостоли, Свети Оци наши, да очувамо, да одржимо неупрљану, неокаљану, да живимо по тој нашој вери, вршећи заповести Господње и тако припремајући себе за опште васкрсење и живот вечни. Да би смо и ми у Царству Христовом са свима Светима славили Њега чудеснога васкрситеља Господа нашега, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове у сву вечност. Амин.